

Sygn. akt **IC 525/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Masłowska

Protokolant: Marta Krawiec-Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)– (...) **Oddziału Wojewódzkiego**

przeciwko **P. (...) Sp. jawnej z siedzibą we W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej P.(...) Sp. jawnej z siedzibą we W. na rzecz strony powodowej (...) – (...) Oddziału Wojewódzkiego kwotę **21.587,58 zł** (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 10.874,83 zł od dnia 20 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 10.712,75 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej P.(...) Sp. jawnej z siedzibą we W. na rzecz strony powodowej (...) – (...) Oddziału Wojewódzkiego kwotę 2.917,84 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt **IC 525/15**

UZASADNIENIE

Pozwem z 19 stycznia 2015 r. (k.2-13) strona powodowa (...) (...) Oddział Wojewódzki wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej P.(...) Sp. jawnej z siedzibą we W. kwoty 24.517,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 2.915,93 zł od 6 marca 2014 r. do dnia zapłaty, od kwoty 10.874,83 zł od 20 marca 2014 r. do dnia zapłaty, od kwoty 10.726,84 zł od 2 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty. Wniosła ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swe żądanie wskazała, że strony łączyła umowa z 11 stycznia 2012 r. na wydawanie leków refundowanych, której integralną część stanowiły ogólne warunki, wynikające ze stosownego rozporządzenia. Z dniem 14 lutego 2014 r. ostateczna stała się decyzja o cofnięciu stronie pozwanej pozwolenia na prowadzenie apteki (...), co spowodowało wygaśnięcie umowy. Strona pozwana mimo cofnięcia tego pozwolenia, w okresie od 14 lutego 2014 r. do 15 marca 2014 r. realizowała recepty na leki refundowane i otrzymywała na podstawie zestawień zbiorczych nienależną refundację, w łącznej kwocie 24.517,60 zł. Strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zwrotu nienależnej refundacji pismem z 7 kwietnia 2014 r.

Nakazem zapłaty z 2 lutego 2015 r. (k.80), wydanym w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt (...) Sąd uwzględnił w całości powództwo.

Strona pozwana P. (...) Sp. jawna z siedzibą we W. wniosła sprzeciw (k.85-88) od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od strony powodowej na swoją rzecz kosztów procesu. Wyjaśniła, że wniosła odwołanie od decyzji cofającej jej zezwolenie na prowadzenie apteki, jednakże postanowieniem z 3 marca 2014 r. odmówiono jej przywrócenia terminu do wniesienia tego odwołania. Bezzwłocznie po otrzymaniu postanowienia z 3 marca 2014 r. strona pozwana zaprzestała sprzedaży leków refundowanych. Wcześniej strona pozwana pozostawała w przekonaniu, że decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki nie jest ostateczna. Strona pozwana zarzuciła, że umowa łącząca strony miała charakter umowy o świadczenie na rzecz osoby trzeciej (pactum in favorem tertii), w związku z czym strona pozwana podniosła, że nie została wzbogacona wskutek otrzymania refundacji, ponieważ otrzymana kwota refundacji została wcześniej „przekazana” pacjentom, od których strona pozwana pobrała tylko kwotę odpłatności za leki, a nie cenę leków. W związku z tym wzbogaconym był pacjent, zaś strona powodowa nie zarzucała, aby nie mieli oni prawa do refundacji, co oznacza, że przysporzenie na ich korzyść było zgodne z przepisami prawa. Nawet gdyby przyjąć, że strona pozwana została wzbogacona, zastosowanie znajdowałby art. 409 k.c., zaś obowiązek zwrotu refundacji wygasłby w związku z przekazaniem korzyści na rzecz pacjentów w taki sposób, że strona pozwana nie jest już wzbogacona. Strona pozwana podkreśliła, że nie miała obowiązku liczyć się z koniecznością zwrotu refundacji, gdyż nie miała świadomości, że umowa wygasła. W głośnych końcowych (k.118) strona pozwana podniosła ponadto zarzut nadużycia prawa i naruszenia zasad współzycia społecznego przez stronę powodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 stycznia 2012 r. (...) zawarł z P.(...) Sp. jawną siedzibą we W.umowę nr (...)na wydawanie refundowanego leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego na receptę, dotyczącą prowadzonej przez stronę pozwaną apteki ogólnodostępnej o nazwie (...), mieszczącej się we W.przy ul. (...). Na mocy tej umowy (...) Oddział Wojewódzki (...)zobowiązał się refundować ceny leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych wydawanych na receptę zrealizowaną zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz postanowieniami umowy, natomiast strona pozwana zobowiązała się, że apteka będzie wykonywać umowę na realizację recept zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Umowa została zawarta na czas nieokreślony i obowiązywała od 1 stycznia 2012 r.

W § 6 ust. 1 umowy strona pozwana zobowiązała się, że apteka będzie dokonywać zwrotu refundacji ceny leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego, wydanego na podstawie recepty zrealizowanej z naruszeniem przepisów ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz przepisów o zawodach lekarza i lekarza dentystry.

W § 9 umowy zastrzeżono, że Oddział Funduszu rozwiązuje umowę ze skutkiem natychmiastowym w przypadkach określonych w art. 41 ust. 6 ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

W § 11 ust. 1 umowy wskazano, że w sprawach nieuregulowanych umową znajdują zastosowanie m.in. OWU.

Dowody:

- kopia umowy z 11.01.2012 r. (k.19-23) z aneksami (k.24-28)

Decyzją z 28 stycznia 2014 r. (...)cofnął zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie (...). Decyzja stała się ostateczna z dniem 14 lutego 2014 r.

W dniu 17 lutego 2014 r. strona pozwana wniosła odwołanie od decyzji z 28 stycznia 2014 r. Postanowieniem z 3 marca 2014 r. (...) stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania, zaś postanowieniem z 3 kwietnia 2014 r. odmówił przywrócenia terminu do wniesienia odwołania.

Pismem z 28 marca 2014 r. (...) zawiadomił (...) Oddział (...) o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie Apteka (...).

Dowody:

- kopia decyzji z 28.01.2014 r. (k.30-55)
- kopia zawiadomienia z 28.03.2014 r. (k.29)
- kopia odwołania z 17.02.2014 r. (k.90-91)
- kopia postanowienia z 3.03.2014 r. (k.92-93)
- kopia postanowienia z 3.04.2014 r. (k.94-96)

Pismem z 3 kwietnia 2014 r. (...) Oddział Wojewódzki (...) złożył stronie pozwanej oświadczenie, że w związku z ostatecznym cofnięciem zezwolenia na prowadzenie apteki (...) umowa na wydawanie leku, środka spożywczo specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego na receptę z 11 stycznia 2012 r. wygasła z dniem 14 lutego 2014 r.

Dowody:

- kopia pisma z 3.04.2014 r. (k.56) z dowodem doręczenia (k.57)

Pismem z 7 kwietnia 2014 r. strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 24.517,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami, w terminie 14 dni, tytułem nienależnie otrzymanej refundacji za okres od 15 lutego 2014 r. do 15 marca 2014 r.

Dowody:

- kopia pisma z 7.04.2014 r. (k.58) z dowodem doręczenia (k.60)
- kopia noty księgowej z 7.04.2014 r. (k.59)

Za okres od 1 lutego 2014 r. do 15 lutego 2014 r. apteka (...) wystawiła zestawienie zbiorcze recept, wskazujące na kwotę podlegającą refundacji w wysokości 14.820,89 zł. Refundacja w tej kwocie została wypłacona stronie pozwanej w dniu 6 marca 2014 r.

Dowody:

- kopia zestawienia zbiorczego (k.61-62)
- potwierdzenie przelewu (k.63)

Za okres od 16 lutego 2014 r. do 28 lutego 2014 r. apteka (...) wystawiła zestawienie zbiorcze recept, wskazujące na kwotę podlegającą refundacji w wysokości 10.874,83 zł. Refundacja w tej kwocie została wypłacona stronie pozwanej w dniu 20 marca 2014 r.

Dowody:

- kopia zestawienia zbiorczego (k.68-69)

- potwierdzenie przelewu (k.70)

Za okres od 1 marca 2014 r. do 15 marca 2014 r. apteka (...) wystawiła zestawienie zbiorcze recept, wskazujące na kwotę podlegającą refundacji w wysokości 10.726,84 zł. Jednocześnie wystawiono korektę zestawienia za okres od 16 stycznia 2014 r. do 31 stycznia 2014 r. wskazującą na to, że kwota refundacji za ten okres powinna być mniejsza o 14,09 zł. W związku z tym w dniu 2 kwietnia 2014 r. została wypłacona stronie pozwanej kwota 10.712,75 zł.

Dowody:

- kopia zestawienia zbiorczego (k.64-65)
- kopia korekty (k.66)
- potwierdzenie przelewu (k.67)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumentację przedstawioną przez strony, okoliczności z niej wynikające nie były w toku postępowania kwestionowane. Jeśli chodzi o dowód z przesłuchania strony pozwanej, został on pominięty (k.118) wobec dwukrotnego niestawiennictwa osoby uprawnionej do reprezentacji strony (k.110, k.117) oraz cofnięcia wniosku przez stronę (k.118).

Podstawę prawną żądania strony powodowej zawierał art. 46 ustawy z 12.05.2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Zgodnie z tym przepisem, podmiot prowadzący aptekę, który zawarł umowę na realizację recept, po przedstawieniu właściwemu oddziałowi wojewódzkiemu Funduszu zestawienia, o którym mowa w art. 45 ust. 5 (tj. zestawienia zbiorczego zrealizowanych recept dotyczących środków objętych refundacją), nie częściej niż co 14 dni, otrzymuje refundację ustalonego limitu finansowania leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobu medycznego (ust. 1). W przypadku stwierdzenia w wyniku analizy, o której mowa w art. 45 ust. 13 (tj. analizy uzgodnionych zestawień zbiorczych), nienależnego obciążenia refundacją, Funduszowi przysługuje zwrot nienależnie wypłaconej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia jej przekazania do dnia jej zwrotu (ust. 7). Wbrew temu, co wywodziła strona pozwana, w sprawie brak było podstaw do bezpośredniego zastosowania przepisów kodeksu cywilnego o nienależnym świadczeniu, gdyż powyższa ustawa zawiera uregulowanie szczególne, mające pierwszeństwo przed przepisami kodeksu cywilnego. W szczególności bezprzedmiotowe były rozważania strony pozwanej, jakoby wzbogaconym wskutek wypłacenia refundacji był klient realizujący receptę refundowaną, nie zaś apteka, i że w związku z tym ewentualne roszczenia winny być kierowane pod adresem nabywców leków. Pogląd ten nie znajduje oparcia ani w powyższej ustawie (gdyż omawiana regulacja dotyczy relacji między apteką a NFZ, nie zaś między pacjentem a NFZ), ani w umowie zawartej przez strony, która również odnosi się do powyższej kwestii.

Umowa łącząca strony została sporządzona zgodnie z wzorem umowy, zawartym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 8.12.2011 r. w sprawie ogólnych warunków umów na realizację recept oraz ramowego wzoru umowy na realizację recept. OWU zawarte w tym rozporządzeniu stanowiły integralną część umowy zawartej przez strony. Strona pozwana w § 6 ust. 1 umowy zaakceptowała następujące postanowienie umowne: „podmiot prowadzący aptekę zobowiązuje się, że apteka będzie dokonywać zwrotu refundacji ceny leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego, wydanego na podstawie recepty zrealizowanej z naruszeniem przepisów ustawy, przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz przepisów o zawodach lekarza i lekarza dentystry”. Z zacytowanego postanowienia umownego jednoznacznie wynika, że podmiotem, który obciążał obowiązek zwrotu refundacji, była apteka (podmiot prowadzący aptekę), nie zaś klient. W tej sytuacji zupełnie bezprzedmiotowe było badanie, czy strona pozwana wskutek otrzymania refundacji była wzbogacona i czy wyzbyła się refundacji w taki sposób, że już wzbogacona nie jest. Obowiązek nienależnie wypłaconej

refundacji nie jest bowiem związany z wzbogaceniem podmiotu prowadzącego aptekę, lecz z realizacją przez ten podmiot recepty z naruszeniem obowiązujących go przepisów.

Z dokumentacji przedstawionej przez strony wynika w sposób jednoznaczny, że stronie pozwanej cofnięto zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, ze skutkiem na dzień 14.02.2014 r. Odwołanie strony pozwanej nie wpłynęło na odsunięcie w czasie chwili, w której przedmiotowa decyzja stała się ostateczna, gdyż zostało złożone po upływie ustawowego terminu; wniosek o jego przywrócenie również nie został uwzględniony. Argumentacja strony pozwanej, jakoby mogła pozostawać w uzasadnionym okolicznościami przekonaniu, że terminowo wniosła odwołanie i że decyzja nie jest ostateczna, nie została poparta żadnymi dowodami, w szczególności złożona do akt dokumentacja nie pozwala na przyjęcie, że strona pozwana przy dochowaniu należytej staranności mogła nie mieć wiedzy o tym, kiedy faktycznie doręczono jej przesyłkę zawierającą odpis zaskarżonej decyzji. Kwestia tego, czy strona pozwana w dobrej wierze kontynuowała sprzedaż leków refundowanych, pozostając w przekonaniu, że nadal posiada zezwolenie na prowadzenie apteki, pozostawała zresztą bez znaczenia dla sprawy, gdyż przywołane wyżej przepisy nie uzależniają obowiązku zwrotu refundacji od zawinienia podmiotu prowadzącego aptekę, jego umyślności czy też złej wiary – obowiązek zwrotu refundacji uzależniony jest wyłącznie od kryterium obiektywnego, a zatem wystawienia zestawienia zbiorczego obejmującego leki refundowane wydane na podstawie recept zrealizowanych z naruszeniem przepisów.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że od 14.02.2014 r. strona pozwana nie była uprawniona do pobierania refundacji za leki sprzedawane w aptecę (...) we W.. Po pierwsze, refundacja może być przekazywana wyłącznie na podstawie stosownej umowy zawartej z NFZ. W § 10 przywołanych wyżej OWU wskazano zaś w sposób stanowczy i jednoznaczny, że „umowa na realizację recept wygasa z dniem ostatecznego uchylecia, stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki.” Do wygaśnięcia umowy dochodzi z mocy samej umowy, bez konieczności składania jakichkolwiek oświadczeń przez strony. Data wygaśnięcia umowy nie jest uzależniona od czynności jej stron, tylko od obiektywnego zdarzenia prawnego w postaci ostatecznego cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki. Skoro umowa wygasła z dniem 14.02.2014 r., to strona pozwana nie była uprawniona do pobierania refundacji na jej podstawie.

Po drugie, co do zasady leki na receptę objęte refundacją mogą być sprzedawane wyłącznie przez apteki ogólnodostępne. Jak bowiem stanowi art. 65 ust. 1 ustawy z 6.09.2001 r. Prawo farmaceutyczne, obrót produktami leczniczymi może być prowadzony tylko na zasadach określonych w ustawie. W art. 68 ust. 1 tej ustawy wskazano zaś, że obrót detaliczny produktami leczniczymi prowadzony jest w aptekach ogólnodostępnych, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 (leki weterynaryjne), art. 70 ust. 1 (punkty apteczne prowadzone na podstawie zezwolenia) i art. 71 ust. 1 (produkty lecznicze wydawane bez przepisu lekarza). Zgodnie natomiast z art. 99 ust. 1 Prawa farmaceutycznego apteka ogólnodostępna może być prowadzona tylko na podstawie uzyskanego zezwolenia na prowadzenie apteki. Skoro podmiot prowadzący daną placówkę utracił uprawnienie do prowadzenia apteki ogólnodostępnej, nie może prowadzić sprzedaży leków refundowanych, zaś recepty zrealizowane po cofnięciu zezwolenia należy uznać za zrealizowane z naruszeniem przepisów.

Z powyższych przepisów wynika, że sprzedaż leków „na receptę” w aptecę (...) poczynając od 14.02.2014 r. była niedopuszczalna, a zatem refundacja wypłacona podmiotowi prowadzącemu aptekę podlega zwrotowi na podstawie umowy i przywołanych przepisów. Strona powodowa wskazała, że w powyższym okresie strona pozwana otrzymała nienależnie refundację w kwocie 24.517,60 zł. Na dowód tej okoliczności przedstawiła trzy zestawienia zbiorcze: (1) zestawienie za okres 1.02.2014 r. – 15.02.2014 r. (k.61) – na kwotę 14.820,89 zł; (2) zestawienie za okres 16.02.2014 r. – 28.02.2014 r. (k.68) – na kwotę 10.874,83 zł; (3) zestawienie za okres 1.03.2014 r. – 15.03.2014 r. (k.64) – na kwotę 10.726,84 zł. Jeśli chodzi o pierwsze z zestawień, strona powodowa wywodziła, że obejmuje ono kwotę nienależnej refundacji w wysokości 2.915,93 zł, na tę okoliczność jednak nie zaoferowała żadnego dowodu. Na podstawie zestawienia z k.61 nie sposób ustalić, które z leków refundowanych zostały sprzedane przed cofnięciem zezwolenia, tj. w okresie od 1.02.2014 r. do 13.02.2014 r., a które w okresie od 14.02.2014 r. do 15.02.2014 r.; zestawienie nie wyodrębnia daty sprzedaży leków i kwot refundacji przypadających na sprzedaż w konkretnym dniu, a jedynie typ recepty i rodzaj uprawnień pacjenta oraz liczbę leków i ich wartość, w związku z czym twierdzenia strony powodowej, iż przysługuje jej zwrot kwoty 2.915,93 zł uznać należy za gołosłowne i niewykazane. Drugie

zestawienie opiewa na kwotę **10.874,83 zł** i taką też kwotę wypłacono stronie pozwanej w dniu 20.03.2014 r. (por. potwierdzenie przelewu, k.70). Cała ta kwota podlega zwrotowi, gdyż refundacja dotyczy okresu, w którym strona pozwana nie miała już zezwolenia na prowadzenie apteki. Jeśli chodzi o trzecie zestawienie, to choć wskazuje ono, że refundacja za ten okres wynosiła 10.726,84 zł (k.65), to rzeczywista kwota wypłaconej refundacji wyniosła **10.712,75 zł** (k.67). Wynikało to z korekty refundacji o kwotę 14,09 zł, dokonanej 17.03.2014 r. (k.66). Zwrotowi na rzecz strony powodowej podlega wyłącznie refundacja faktycznie wypłacona, nie zaś naliczona, zatem mogła domagać się jedynie kwoty 10.712,75 zł. Z tych względów Sąd uznał za wykazane żądanie strony powodowej jedynie co do kwoty łącznej **21.587,58 zł** (= 10.874,83 zł + 10.712,75 zł), i taka też kwota została zasądzona w punkcie I wyroku, zaś dalej idące powództwo zostało oddalone w punkcie II wyroku, jako niewykazane.

O odsetkach w punkcie I wyroku orzeczono na podstawie art. 481 k.c. i art. 455 k.c. w zw. z art. 46 ust. 7 w/w ustawy z 12.05.2011 r. o refundacji leków (...). Ustawodawca wskazał, że refundacja podlega zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi „od dnia jej przekazania”. Data przekazania refundacji wynika z przedstawionych potwierdzeń przelewu – kwota 10.874,83 zł została wypłacona 20.03.2014 r. (k.70), zaś kwota 10.712,75 zł została wypłacona 2.04.2014 r. (k.67).

Za chybiony Sąd uznał podniesiony przez stronę pozwaną zarzut nadużycia prawa (art. 5 k.c.). Strona pozwana nie wykazała żadnych szczególnych okoliczności niniejszej sprawy, które wskazywałyby, że zachodzi wyjątkowy przypadek, uzasadniający zwolnienie jej z obowiązku refundacji na podstawie art. 5 k.c. W istocie przypadek jaki zachodził w niniejszej sprawie, miał charakter typowy i standardowy; zarzuty strony pozwanej w mniejszym stopniu dotyczyły jej własnej sytuacji, w większym – samej konstrukcji przepisu, który zdaniem strony pozwanej w krzywdzący sposób przerzuca na aptekę obowiązek zwrotu refundacji, z której w praktyce skorzystał pacjent, nie zaś apteka. Wskazać w związku z tym należy, że Sąd nie może w generalny sposób stwierdzić, że konkretny przepis ustawy jest sprzeczny z zasadami współzycia społecznego jako taki i że w związku z tym nie podlega stosowaniu; może wyłącznie stwierdzić, że wskutek szczególnych okoliczności sprawy w konkretnym, indywidualnym przypadku powód nie może skutecznie powołać się na tenże przepis. Na marginesie godzi się wskazać, że z uzasadnienia decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki (k.30-55) wynika, że do cofnięcia zezwolenia doszło wskutek naruszania przepisów przez stronę pozwaną (w tym m.in. uniemożliwienia kontroli poprzez odmowę udostępnienia dokumentacji i nieprawidłowe prowadzenie dokumentacji obrotu produktami leczniczymi); nie może zaś powoływać się na naruszenie zasad współzycia społecznego strona, która sama te zasady narusza, postępując w sposób niezgodny z prawem.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Strona powodowa wygrała spór w 88%, ponosząc koszty w łącznej kwocie 3.643 zł (w tym: 1.226 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), mogła więc żądać zwrotu kwoty 3.205,84 zł (= 3.643 zł x 88%). Strona pozwana wygrała spór w 12%, ponosząc koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (nie przedłożono natomiast dowodu uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie 17 zł); mogła więc żądać zwrotu kwoty 288 zł (= 2.400 zł x 12%). Po wzajemnym rozliczeniu kosztów, do zwrotu na rzecz strony powodowej pozostaje w związku z powyższym 2.917,84 zł (= 3.205,84 zł – 288 zł). Taką też kwotę zasądzono na rzecz strony powodowej w punkcie III wyroku.